

UZASADNIENIE WYROKU

Rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Firma (...) Sp. z o.o. została zawiązana aktem notarialnym 08 września 2005 roku przed notariuszem E. B. w kancelarii notarialnej w W. przy ul. (...), rep. (...).

Postanowieniem nr (...)z dnia 28.10.2009 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego W. U. wszczął postępowanie podatkowe wobec (...) Sp. z o.o. w sprawie prawidłowego rozliczenia podatku od towarów i usług za okres luty -grudzień 2007 r. W tym kontrolowanym okresie Prezesem w/w spółki był T. P., który zajmował się sprawami gospodarczymi i finansowymi spółki. Podpisywał on dokumenty w imieniu spółki, w tym deklaracje VAT i faktury VAT. W dniu 11 listopada 2008 r. zawarł on też jak prezes zarządu spółki (...) umowę obsługi księgowej tej spółki z biurem (...) s.c. T. P. figurował przy tym w rejestrze KRS nr: (...), dotyczącym (...) jako prezes zarządu tej spółki.

W okresie czerwiec – grudzień 2007r. (...) prowadziło początkowo biuro (...), a od 11 listopada 2007r. Biuro (...) s.c.” J. D. i K. S..

W dniach 25-27.02 2008 r., 29.02.2008 r., 13.03.2008 r., 18.03.2008 r., 01.04.2008 r., 21.04.2008 r., 06.05.2009 r. w spółce (...) zostały przeprowadzone kontrole podatkowe.

W ramach tej kontroli T. P. nie przedłożył wymaganych za w/w okres rejestrów VAT sprzedaży i zakupu oraz dokumentów źródłowych.

Dnia 13.03.2008r. kontrolujące z Urzędu Skarbowego W. U. starszy referent J. K. i starszy inspektor J. G. osobiście dostarczyły T. P. wezwanie do okazania do kontroli podatkowej dokumentów związanych z przedmiotem i zakresem kontroli.

Dnia 18.03.2008r. w odpowiedzi na w/w wezwanie T. P. złożył do Urzędu Skarbowego W. U. pismo, w którym wskazał, iż nie jest w stanie dostarczyć wymaganych dokumentów, gdyż jak podał: „posiadamy w firmie tylko dokumenty źródłowe i odtwarzamy dokumentację podatkowo – księgową, ponieważ poprzednia firma (...) zaniedbała jakichkolwiek w tym zakresie obowiązków zgodnie z obowiązującą umową na prowadzenie księgowości i przekazała dokumenty źródłowe dopiero w dniu rozpoczęcia kontroli czyli 25.02.2008 (taki protokół przekazania dokumentów został okazany kontrolującym), obecna firma księgowa składała deklaracje „zerowe” i obecnie sprawdza księgowanie w/w firmy odtwarzając (ponownie księgując) wszystkie niezbędne dokumenty podatkowo-księgowe.” T. P. wskazał także, iż spółka miała zdawać pomieszczenie, w którym miała siedzibę. Wniósł o wyznaczenie nowego terminu wezwania, który uwzględniłby także jego nieobecność do dnia 16.04.2008r. wskazał także adres do korespondencji na: (...)-(...) W., ul. (...). Na ten adres kierowano kolejne wezwania z US. I tak dnia 18.03.2008r. kontrolujące z US wysłały wezwanie do okazania dokumentów do dnia 26.03.2008r. Na co T. P. nie odpowiedział. Stąd dnia 1.04.2008r. ponownie wysłały wezwanie do okazania dokumentów księgowo-podatkowych do dnia 17.04.2008r, na co także nie było odpowiedzi. Na następne wezwania z dnia: 21.04.2008r. i 11.06.2008r. także nie było odpowiedzi. Stąd dnia 25.08.2008r. Naczelnik Urzędu Skarbowego W. U. nałożył karę porządkową w wysokości 2.500 zł na T. P. (postanowieniem nr (...)z dnia 25.08.2008r.). Dnia 27.08.2008r. kontrolujące wysłały postanowienie nr (...)na adres wskazany przez T. P. jako adres do doręczeń. Korespondencji nie odebrano. Dnia 21.10.2008r. kontrolujące ponownie wysłały postanowienie nr (...), które również wróciło nie odebrane. Dnia 20.04.2009r. wysłano kolejne wezwanie do okazania dokumentów podatkowo-księgowych na adres: (...)-(...) W., ul. (...). Natomiast dnia 21.04.2009r. kontrolująca wysłała wezwanie do okazania dokumentów podatkowo-księgowych na adres: (...)-(...) W., ul. (...).

W związku z brakiem kontaktu z T. P. kontrola została przeprowadzona na podstawie okazanych do kontroli dokumentów. W jej ramach ustalono, iż spółka wykazała w deklaracjach VAT-7 za okres 06/2007 - 09/2007, złożonych w ustawowych terminach w tut. Urzędzie Skarbowym sprzedaż, natomiast nie okazała rejestrów sprzedaży

i dokumentów źródłowych dot. sprzedaży. Ponadto w deklaracjach VAT-7 za okres 10/2007-12/007 złożonych w ustawowych terminach w tut. Urzędzie Skarbowym spółka nie wykazała żadnej sprzedaży. Dnia 25.03.2008r. Spółka złożyła w tut. Urzędzie korekty deklaracji VAT-7 za wrzesień i październik 2007r. Natomiast dnia 04.06.2008r. złożyła korekty deklaracji VAT-7 za listopad i grudzień 2007r, w których wykazała sprzedaż. Spółka wykazała również sprzedaż w korekcie deklaracji VAT-7 za 10/2007r.

W rezultacie kontroli stwierdzono, iż spółka (...) wystawiała faktury VAT, które dostarczyła odbiorcy i w związku, z tym dokonała wprowadzenia do obrotu prawnego usługi lub dostawy towaru. Zgodnie zaś z art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz.535 ze zm.) w przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna wystawi fakturę, w której wykaże kwotę podatku, jest obowiązana do jej zapłaty i w myśl art 109 ust. 3 w/w ustawy „ podatnicy" z wyjątkiem podatników wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 i 82 ust.3 w/w ustawy oraz zwolnionych od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 w/w ustawy, są obowiązani prowadzić ewidencję zawierającą: kwoty określone w art. 90, dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokość podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżające kwotę podatku należnego o kwotę podatku podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotu z tego urzędu oraz inne dane służące do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej, a w przypadkach określonych w art. 120 ust. 15, art. 125, 134, 138 - dane określone tymi przepisami niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej. W oparciu o powyższe przepisy i biorąc pod uwagę sprzedaż wykazaną w deklaracjach VAT-7 Spółka miała obowiązek odprowadzić podatek należny wynikający z wystawionych faktur VAT. W deklaracjach VAT-7 za okresy rozliczeniowe objęte kontrolą zostały wykazane kwoty, tj. wartość netto i podatek należny za: (...) - wartość netto wg stawki 7% 181,00 zł podatek należny 13,00 zł, wartość netto wg stawki 22% 13.409,00 zł podatek należny 2.950,00 zł; (...) - wartość netto wg stawki 7% 182,00 zł podatek należny 13,00 zł, wartość netto wg stawki 22% 21.208,00 zł podatek należny 4.666,00 zł; (...) – wartość netto wg stawki 7% 153,00 zł podatek należny 11,00 zł, wartość netto wg stawki 22% 30.479,00 zł, podatek należny 6.705,00 zł; (...) - wartość netto wg stawki 7% 87,00 zł, podatek należny 6,00 zł, wartość netto wg stawki 22% 26.287,00 zł, podatek należny 5.783,00 zł, (...) - wartość netto wg stawki 7% 91,00 zł, podatek należny 6,00 zł, wartość netto wg stawki 22% 46.592,00 zł podatek należny 10.250,00 zł; (...) - wartość netto wg stawki 3% 64,00 zł podatek należny 2,00 zł, wartość netto wg stawki 7% 489,00 zł podatek należny 34,00 zł, wartość netto wg stawki 22% 49.181,00 zł podatek należny 10.820,00 zł; (...) wartość netto wg stawki 22% 70.893,00 zł, podatek należny 15.596,00zł.

W trakcie kontroli nie zostały okazane rejestry zakupów za miesiące objęte kontrolą. Nie okazano również dokumentów źródłowych, tj. faktur VAT. Zgodnie z art. 86 ust. 2 pkt 1a ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz.535 ze zm.) podatnik ma prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z sumy kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez podatnika z tytułu nabycia towarów Ponieważ kontrolowana Spółka nie przedstawiła do kontroli dokumentów źródłowych dotyczących zakupu towarów i usług wykazanych w deklaracjach VAT-7 stąd utraciła prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2009r. Naczelnik Urzędu Skarbowego W. U. określił dla spółki (...) m.in. w prawidłowej wysokości kwotę zobowiązania podatkowego za: czerwiec 2007 r. w wysokości 2.365 zł, lipiec 2007 r. w wysokości 4.679,00 zł, sierpień 2007 r. w wysokości 6.716 zł, wrzesień 2007 r. w wysokości 5.789 zł, październik 2007 r. w wysokości 10.256 zł, listopad 2007 r. w wysokości 10.856 zł i grudzień w wysokości w wysokości 15.596 zł.

Po zakończeniu kontroli, T. P. złożył do Urzędu Skarbowego rejestr zakupów VAT, polecenia księgowania i dokument księgowy (...) wraz z zestawieniem dostawców i rejestrem zakupu - za miesiące: czerwiec, lipiec i sierpień 2007 r.

W rezultacie działania T. P. w okresie od dnia 25 lipca 2007r. do dnia 25 stycznia 2008r. jako prezesa zarządu spółki spowodowały zawyżenie podatku naliczonego, wskazanego w składanych za dany miesiąc do 25-tego następnego miesiąca Naczelnikowi Urzędu Skarbowego W. - U. deklaracjach dla podatku od towarów i usług za okres od czerwca do grudnia 2007 roku o kwotę 54.738 zł. przez co uszczuplono podatek od towarów i usług w tej kwocie. Kwota ta stanowiła sumę kwot podatku naliczonego wykazanego w deklaracjach VAT-7 za poszczególne miesiące: czerwiec

2007 r.- 2 322 zł, lipiec 2007 r.- 5 417 zł, sierpień 2007 r.- 6 914 zł, wrzesień 2007 r.- 5 771 zł, październik 2007 r. – 9 655 zł, listopad 2007 r.- 9 063 zł grudzień 2007 r.- 15 597 zł

W toku postępowania sądowego, dniu 20 lutego 2015 roku T. P. dostarczył oryginały faktur za miesiące: czerwiec, lipiec, sierpień 2007 roku.

W wyniku analizy dostarczonych faktur VAT łącznie z pozostałymi dokumentami sprawy kwota uszczuplonego podatku od towarów i usług została obniżona o 2 557,04 zł, a za poszczególne miesiące: za czerwiec 2007 roku - o kwotę 889, 96 zł, za lipiec 2007 roku - o kwotę 835,18 zł, za sierpień 2007 roku - o kwotę 831, 90 zł, a w rezultacie wyniosła: 52 180, 96 zł

Pismem z dnia 12.10.2011r. T. P. zwrócił się do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy XIII Wydział Gospodarczy KRS o wykreślenie go z dniem 15 czerwca 2007r. z zarządu spółki (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego w postaci: zawiadomień o naruszeniu przepisów podatkowych (k.1 i k.8), protokołów kontroli podatkowej nr (...) (k. 2 - 7), protokołu kontroli podatkowej (k.9 - 17), decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego W. - U. z dnia 14.12.2009r. nr (...) (k.18 - 27v), wyciągu KRS (k. 31, k.47-49, k.112-115v, k. 457 - 459, k.464-466), deklaracji dla podatków od towarów i usług za 06-12 2007 r. (k. 94-107), pisma T. P. wraz z załącznikami (k. 70 – 107, 201 – 355, 421), deklaracji podatku od towarów i usług (k. 94-107), analizy ekonomicznej (k. 367 – 372), zeznań K. S. (k. 364), a dodatkowo na podstawie wyjaśnień T. P. (k.40 - 43, k.65 - 66, k.172, k. 358, k. 394, k. 424, k. 450) i zeznań M. S. (k. 406), K. P. (1) (k. 449 – 451).

Oskarżony T. P., przesłuchany pierwszy raz w toku postępowania przygotowawczego (k.41 – 43) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie mógł nie podać nieprawdy w deklaracjach, ponieważ sporządzała je firma (...). Podał, że nie okazał do kontroli dokumentów, ponieważ według niego był źle potraktowany przez osoby kontrolujące. T. P. wyjaśnił, że dokumenty Spółki za wymieniony okres posiada, tj. sześć segregatorów i znajdują się one w piwnicy jego mieszkania w S.. Przesłuchany ponownie w dniu 09 stycznia 2014 roku (k.65v-66) wyjaśnił, że nie dostarczył dokumentów spółki (...) Sp. z o.o. ponieważ czekał na informacje z Urzędu Skarbowego kiedy i w jaki sposób ma je dostarczyć. Oskarżony wyjaśnił, że od 2010 r. cały czas mieszka w W. i nie otrzymał żadnej korespondencji z Urzędu Skarbowego. Nie miał żadnej informacji ze strony (...), więc z pozostawionych w S. segregatorach zostawił jedynie rejestry faktur, zaś pozostałe dokumenty wyrzucił ze względu na ustawowy termin ich archiwizacji. Wyjaśnił, że dokumenty wraz z komputerami zostały zawiezione do Miejskiego Zakładu (...) w S. i tam zapewne zniszczone.

T. P. przesłuchany na rozprawie głównej w dniu 23 grudnia 2014 roku (k.172-173) wyjaśnił, że do czerwca 2008 roku był prezesem spółki, natomiast od czerwca 2008 roku nie był członkiem zarządu (...) Sp. z o.o., ani jej właścicielem. Według jego przypuszczeń spółka już nie istniała, aczkolwiek nowym jej właścicielem był D. P., któremu sprzedał swoje udziały. Oskarżony nie zgłaszał zbycia udziałów do KRS ponieważ uczynić to powinien nowy właściciel. Oskarżony wyjaśnił, iż przywiózł on do Urzędu Skarbowego wszystkie dokumenty w segregatorach, lecz Urząd odmówił części ich przyjęcia, wobec czego oskarżony przewiózł je do ostatniej siedziby firmy. T. P. wyjaśnił, iż na dzień 25.07.2007 r. nie był właścicielem spółki (...) Sp. z o.o., lecz był jej prezesem. Pełnił on statutowe obowiązki prezesa zarządu, prowadził spółkę, był odpowiedzialny za działalność spółki. Na dzień 25.01.2008 r. T. P. był również prezesem spółki, pełnił te same obowiązki i odpowiadał za finanse.

Na rozprawie w dniu 11 marca 2015 roku (k.358-359) oskarżony wyjaśnił, że w lutym 2015 roku przeszukał swoją piwnicę w S. i znalazł tam segregatory z dokumentami spółki, które były w bardzo dobrym stanie. Oskarżony myślał, że wyrzuciła je córka, dlatego też wcześniej ich nie szukał. Na kolejnym terminie (k.424) oświadczył, że podpisywał faktury w imieniu spółki (...) Sp. z o.o. po dacie sprzedaży udziałów w dniu 14 czerwca 2015 r. z tzw. „automatu”.

Na rozprawie głównej w dniu 03 grudnia 2015 roku (k.450-451) oskarżony wyjaśnił, że podpisywał faktury i deklaracje do Urzędu Skarbowego, ponieważ nie miał kto się tym zająć oraz, że takie upoważnienie ustne dostał od D. P..

Według oskarżonego reprezentował on spółkę jedynie w okresie od 8 czerwca 2008r. do 16 czerwca 2008r., a jego rezygnacja z funkcji członka zarządu była skuteczna i znajduje się w umowie sprzedaży udziałów z dnia 17czerwca 2008r. Na tę okoliczność załączył on do akt pismo wraz kopią umowy sprzedaży udziałów (k. 402- 405).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego T. P. były wiarygodne w niewielkim zakresie, a odnoszącym się do jego przyznania, iż był on prezesem spółki (...) oraz że podpisywał w imieniu tej spółki dokumenty.

Nie polegały zaś na prawdzie jego niespójne i niekonsekwentne wyjaśnienia, w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz podał, że funkcję prezesa zarządu w/w spółki pełnił jedynie przez okres od dnia od 8 czerwca 2008r. do dnia 16 czerwca 2008r., a po tym dniu podpisywał dokumenty spółki niejako: „z automatu”, bo nie miał się kto tym zająć i że ustnego upoważnienia w tym zakresie udzielił mu D. P..

Jak wynikało z rejestru Internetowego Monitora Sądowego i Gospodarczego www.imsig.pl/szukaj/osoba,T, (...) (k. 445) T. P. został wpisany ponownie do rubryki „osoba uprawniona do reprezentacji podmiotu drugiego działu KRS”, tj. spółki (...) w dniu 27 czerwca 2008r., a wykreślony z tej rubryki w dniu 5 grudnia 2013r. w licznych załączonych do akt odpisach z rejestru KRS spółki (...) (k. 31, k.47-49, k.112-115v, k. 457 - 459, k.464-466) w dziale drugim tego rejestru występował on jako prezes zarządu (...).

Na rozprawie w dniu w dniu 23 grudnia 2014 roku (k.172-173), sam oskarżony przyznał, iż na dzień 25.07.2007 r. nie był właścicielem spółki (...) Sp. z o.o., lecz był jej prezesem. Pełnił on statutowe obowiązki prezesa zarządu, prowadził spółkę, był odpowiedzialny za działalność spółki. Na dzień 25.01.2008 r. był on również prezesem spółki, pełnił te same obowiązki i odpowiadał za finanse.

Należało dostrzec, że w toku postępowania przygotowawczego, a także skarbowego oskarżony ani razu nie wspomniał, że nie był prezesem zarządu spółki (...) w spornym okresie. Wykazywał przy tym orientację w sprawach finansowych i gospodarczych w/w spółki i decyzyjność w tej mierze. Np. dnia 18.03.2008r. w odpowiedzi na w/w wezwanie T. P. złożył do Urzędu Skarbowego W. U. pismo, w którym wskazał, iż nie jest w stanie dostarczyć wymaganych dokumentów, gdyż jak podał, identyfikując się tym samym z osobą decyzyjną w spółce: „posiadamy w firmie tylko dokumenty źródłowe i odtwarzamy dokumentację podatkowo – księgową...” Prosił on kontrolujące z US o przedłużenie terminu do dostarczenia dokumentacji spółki. Podał także, iż sześć segregatorów dot. spółki (...), znajdowało się w piwnicy jego mieszkania w S..

Na to, że to oskarżony decydował w spółce (...) o ważnych sprawach finansowych wskazywały także spójnie i rzeczowo zawiadomienia o naruszeniu przepisów podatkowych (k.1 i k.8), protokoły kontroli podatkowej nr (...) (k. 2 – 7 i k. 9 - 17), decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego W. - U. z dnia 14.12.2009r. nr (...) (k.18 - 27v),

Po kontroli skarbowej oskarżony w ramach swojej decyzyjności i doskonałej orientacji w sprawach (...) spółki (...) przekazał US część dokumentacji spółki (np. k. 70 – 107), tj. rejestr zakupów VAT, polecenia księgowania i dokument księgowy RZA wraz z zestawieniem dostawców.

Po raz pierwszy oskarżony wspominał o tym, iż nie był prezesem zarządu (...) dopiero w odpowiedzi na akt oskarżenia (k. 124), wskazując, iż przestał pełnić tę funkcję od dnia 15 czerwca 2007r. Na tę okoliczność załączył do akt kopię umowy sprzedaży udziałów w tej spółce z dnia 14 czerwca 2007r. na rzecz obecnie nieżyjącego D. P. (k. 125), nie okazując przy tym jej oryginału. Niniejsza umowa w wymaganym terminie nie została złożona do akt rejestrowych spółki. Dopiero w piśmie z dnia 12.10.2015r. (w toku niniejszej sprawy) uczynił to oskarżony, wnosząc o wykreślenie go z rejestru z dniem 15 czerwca 2008r. (k. 421).

Jak wynikało przy tym z informacji z Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy KRS (k. 461) w okresie od dnia 1.06.20087 do 31.01.2008r. nie wpłynęły do akt rejestrowych spółki (...) żadne dokumenty w imieniu tej spółki, w szczególności uchwały zgromadzeń wspólników, a sąd rejestrowy w tym okresie nie wydawał żadnych postanowień.

O okolicznościach powstania w/w umowy sprzedaży udziałów w (...) przez T. P. zeznawał świadek M. S. (k. 406, 407), wskazując, iż sporządził on jej projekt i przesłał do oskarżonego e-mailem. Była to typowa umowa sprzedaży udziału. Mimo prób odnalezienia jej kopii, świadek stwierdził, iż jej już nie posiada. O tym, że została ona zawarta świadek dowiedział się pośrednio, tj. na podstawie rozmowy z oskarżonym i nabywcą. Sąd nie uznał jednak tych zeznań za wiarygodny dowód w sprawie z racji konieczności traktowania ich z dużą ostrożnością, gdyż świadka łączyły z oskarżonym stosunki początkowo sąsiedzkie, a potem koleżeńskie. Stąd mógł być on zainteresowany pozytywnym dla oskarżonego wynikiem sprawy.

O tym że oskarżony postępował w sprawach spółki (...) w spornym okresie jak prezes jej zarządu, świadczyło także to, iż podpisywał on dokumenty spółki, w tym deklarację VAT – 7 za lipiec 2007 (k. 97), faktury VAT (k. 215, 221, 226, 224, 246, 248, 250, 251, 255a, 293, 300, 323, 330, 335, 336, 338, 339, 340, 345, 348), załączył też do akt zestawienie dokumentów źródłowych nabyć za czerwiec, lipiec i sierpień 2007r. potwierdzających istnienie wszystkich transakcji zakupu towarów i usług (k. 207 – 209, 271, 308). Z kolei w dniu 11 listopada 2008 r. zawarł on też jak prezes zarządu spółki (...) umowę obsługi księgowej tej spółki z biurem (...) s.c.” (k. 202 – 203).

Jak wynikało z spójnych i rzeczowych zeznań K. S. przesłuchanej w charakterze świadka na rozprawie głównej (k. 364) współpracowała ona z firmą (...) Sp. z o.o. od września 2007 roku do kwietnia 2008 roku świadcząc usługi księgowe. W podanym okresie świadek wystawiła deklaracje dla podatków od towarów i usług VAT-7, na podstawie dokumentów dostarczanych przez oskarżonego. Świadek podkreśliła, iż tylko oskarżony dostarczał jej dokumenty do rozliczeń. Umowę o świadczenie usług księgowych świadek zawierała także z oskarżonym jako prezesem spółki (...) Sp. z o.o. w 2007 roku.

Z zeznań K. P. (2) (k. 449, 450) także wynikało to, iż to oskarżony był osobą decyzyjną finansowo i gospodarczo w spółce (...). Wprawdzie świadek zeznawała z wyraźną rozważą aby nie zaszkodzić oskarżonemu – ojcu, to jednak wskazała, iż w krótkim okresie gdy była prezesem spółki (...), tj. przez cztery miesiące do 7.06.2007r. to T. P. pomagał jej merytorycznie, lecz w tym czasie nie podpisywał faktur. Pomagał też jej w dostarczaniu dokumentów księgowych do firmy księgowej. Gdy sprzedawała spółkę to wydawało się jej, iż T. P. będzie „ją dalej ciągnął”. Dopiero podczas rozmowy z referentem w Urzędzie Skarbowym dowiedziała się, że oskarżony sprzedał spółkę (...), który - jej zdaniem - był chłopakiem z problemami. Świadek po sprzedaży spółki była w jej siedzibie w czerwcu 2007 roku i był tam wówczas oskarżony.

Oskarżony niewiarygodnie przy tym stwierdził, że w deklaracjach podatkowych nie mógł podać nieprawdy, ponieważ sporządzała je firma rachunkowa. Jednakże jak wynikało z zeznań księgowej zajmującej się sprawami rachunkowymi (...) K. S., wystawiła ona deklaracje dla podatków od towarów i usług (...) -7 na rzecz (...), na podstawie dokumentów dostarczanych wyłącznie przez oskarżonego. Sporządzała przy tym, deklaracje nie mając świadomości, że nie wszystkie dokumenty są w niej ujęte, bądź sporządzała je na podstawie kopii faktur.

Oskarżony niespójnie i niekonsekwentnie także wyjaśniał w przedmiocie przechowywania dokumentacji spółki (...). Początkowo twierdził, że dokumentację tę wyrzucił, a zachował jedynie rejestry faktur. Następnie dostarczył w toku postępowania sądowego faktury VAT za miesiące: czerwiec, lipiec, sierpień 2007r. Nieprawdziwe były także wyjaśnienia oskarżonego, w których zarzucił on pracownikom Urzędu Skarbowego brak odzewu i informacji, którzy jak wynika z materiału dowodowego wielokrotnie jednak próbował skontaktować się z oskarżonym. Brak stosownej informacji z US, zezwolił oskarżonemu na zniszczenie dokumentacji, co uczynił we wrześniu 2013 roku. Tłumaczył się przy tym pięcioletnim okresem archiwizacji.

Jednakże oskarżony odebrał dwa razy zwrotne potwierdzenie odbioru z US (k.30, k.55) w dniu 02.11.2010 r. i 28.07.2011 r. oraz własnoręcznie podpisał postanowienie o przedstawieniu zarzutów z dnia 17.11.2010r. (k.36). Oskarżony miał zatem informację z Urzędu Skarbowego oraz pełną świadomość toczącego się przeciwko niemu postępowania. Następnie oskarżony w lutym 2015 roku, przeszukując piwnicę odnalazł wcześniej wyrzucone przez siebie dokumenty, twierdząc, iż myślał, że wyrzuciła je córka.

Wyjaśnienia T. P. w tej mierze okazały się wewnątrznie sprzeczne, nielogiczne i pozbawione spójności. Oskarżony w całym postępowaniu wyjaśniał nieprawdziwie co do bytu dokumentacji księgowej firmy, począwszy od jej wyrzucenia poprzez jej znalezienie w lutym 2015 roku.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim Sąd odmówił im wiary, stanowiły wyłącznie przyjętą przez oskarżonego linię obrony, dzięki której zamierzał on uniknąć odpowiedzialności za popełniony czyn.

Wysoki walor dowodowy posiadała analiza ekonomiczna materiału dowodowego (k.367-372) sporządzona przez Dział Kontroli Podatkowej US. Dotyczyła ona oceny faktur VAT, dostarczonych przez oskarżonego w toku postępowania przed Sądem za miesiąc czerwiec, lipiec i sierpień 2007 r. w konfrontacji ze złożonymi uprzednio deklaracjami VAT- 7. Z analizy tej wynikało, że część faktur przedłożonych przez oskarżonego dokumentowała w istocie faktycznie poniesione wydatki, tzw. koszty podatkowe, o które podatnik mógł obniżyć podatek należny. Według analizy kwota wynikająca z zarzutu, czyli 54 738 zł, powinna być obniżona o kwotę łączną 2 557,04 zł, a za poszczególne miesiące:

- za czerwiec 2007 roku - o kwotę 889, 96 zł

- za lipiec 2007 roku - o kwotę 835, 18 zł

- za sierpień 2007 roku - o kwotę 831, 90 zł

w rezultacie wynosić: 52 180, 96 zł

Sąd uznał powyższą analizę za wiarygodny, pełnowartościowy materiał dowodowy. Analiza ta nie zawiera w sobie sprzeczności, była zrozumiała i spójna. Sporządzona została prawidłowo, stosownie do regulacji, określających ich formę, treść i przez osoby do tego uprawnione.

Jak wynika z art. 56 § 1 k.k.s. podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.

Delikt karnoskarbowy z art. 56 § 1 k.k.s. jest wyrazem kryminalizacji zachowania podatnika polegającego na podaniu w składanej organowi lub płatnikowi deklaracji lub oświadczeniu nieprawdy, zatajeniu prawdy lub niezawiadomieniu o zmianie danych, przez co następuje narażenie podatku na uszczuplenie. Ma charakter indywidualny, co oznacza, że jego sprawcą może być tylko podatnik, przy czym podatnikiem jest - wedle treści art. 7 § 1 Ordynacji podatkowej - osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu. Czynność sprawcza podejmowana ma być przez sprawcę przy składaniu deklaracji albo przy składaniu oświadczenia. Zgodnie z art. 3 pkt 5 Ordynacji podatkowej za deklaracje uznaje się zeznania, wykazy oraz informacje, do których składania zobowiązani są m.in. podatnicy.

Oszustwo podatkowe z art. 56 § 1 k.k.s. polega na takim działaniu lub zaniechaniu, które wprowadzie czyni zadość formalnym obowiązkom podatkowym (składanie deklaracji), ale jednocześnie znamionuje się usiłowaniem co najmniej wprowadzenia organu podatkowego w błąd. Istotą tego przestępstwa jest podanie danych nieprawdziwych albo też zatajenie danych prawdziwych oraz niedokonanie aktualizacji danych w sytuacji istnienia takiego obowiązku wyrażonego w ustawie podatkowej (por. F. Prusak, „Komentarz do art. 56 Kodeksu karnego skarbowego” LEX 21860).

W realiach niniejszej sprawy oskarżony jako prezes zarządu, zajmując się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, płatnika (...) Sp. z.o.o. w W., działając w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności, w okresie od 25 lipca 2007 roku do 25 stycznia 2008 roku podawał nieprawdę w złożonych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego W. – U. deklaracjach dla podatku od towarów i usług VAT – 7 za okres od czerwca 2007 roku do grudnia 2007 roku, zawyżając podatek naliczony w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, przez co uszczuplił ten podatek o kwotę 52.180,96 zł, stanowiącą kwotę małej wartości.

T. P. w swoim postępowaniu, działał przy tym umyślnie, a o umyślności jego działania świadczyło to, że doskonale wiedział on, jako wieloletni przedsiębiorca, o obowiązku rzetelnego zgodnego z prawą i mającego pokrycie w dokumentach źródłowych wskazywania kwot podatku naliczonego. Tymczasem nie czynił on tej powinności, przez co uszczuplił on podatek VAT o kwotę 52 180,92 zł.

Natomiast przepis art. 56 § 2 k.k.s. stanowi, że jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 tego przepisu podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

W niniejszej sprawie rzecznik oskarżenia słusznie zastosował do kwalifikacji karnoskarbowej ten przepis, gdyż narażenie na uszczuplenie podatku VAT dotyczyło nie wysokiej kwoty 52 180, 96 zł.

Nadmienić przy tym trzeba, że kwota wymaganej należności publicznoprawnej była małej wartości, albowiem zgodnie z art. 53 § 14 k.k.s. małą wartością jest wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, które od 01 stycznia 2008 roku wynosiło 1126 złotych (Dz. U. z 2007 nr 171 poz. 1209).

Zdaniem Sądu w świetle ustalonego stanu faktycznego sprawy zasadnym było także zakwalifikowanie zachowania przypisanego oskarżonemu jako czynu ciągłego w rozumieniu art. 6 § 2 k.k.s. Było to bowiem zachowanie powtarzalne podawania nieprawdy w deklaracjach VAT-7 składanych za dany miesiąc do dnia 25-tego następnego miesiąca, tj. polegające na działaniu w krótkich odstępach czasu i przy wykorzystaniu tej samej sposobności.

Charakterystyczne dla prawa karnego skarbowego rozwiązanie dotyczące sprawstwa ustawodawca zawarł w art. 9 § 3 k.k.s., wskazując, że tak jak sprawca będą odpowiadały osoby, które zajmują się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej. Umocowanie do działania w imieniu wskazanych podmiotów może wynikać z mocy umowy czy przepisu prawa, ale może też wynikać z faktycznego wykonywania takich czynności. Należy przy tym pamiętać, że aby przyjąć odpowiedzialność karną danej osoby, należy definiować pojęcie zajmowania się sprawami poprzez zakres obowiązków i zakres możliwości samodzielnego podejmowania decyzji w szeroko pojętych sprawach gospodarczych danego podmiotu. Z zakresu odpowiedzialności sprawcy należy wyłączyć czynności ściśle techniczne czy też doradcze. Osobami odpowiadającymi na podstawie wskazanego przepisu mogą być np. prezes zarządu, doradca podatkowy, jeśli prowadzi księgi rachunkowe i dokumentację finansową.

T. P. w okresie ujęty w akcie oskarżenia zajmował się sprawami gospodarczymi i finansowymi spółki (...) Sp. z o.o. Umocowanie jego działania wynikało zarówno z mocy prawa tj. jako Prezesa spółki figurującego w rejestrze KRS jak i z faktycznego wykonywania tych czynności, o czy była mowa wyżej.

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony T. P. w okresie wskazanym w akcie oskarżenia pełnił funkcję Prezesa Zarządu, a zatem był osobą decyzyjną w zakresie reprezentowania i prowadzenia spraw spółki, w tym podejmowania decyzji finansowych.

Konkludując, w realiach niniejszej sprawy Sąd – w oparciu o pełną dokumentację postępowania podatkowego – uznał, że doszło do obiektywnego naruszenia przepisów podatkowych. Analiza złożonych przez Spółkę (...) Sp. z o.o. deklaracji VAT-7 złożonych za okresy rozliczeniowe od czerwca 2007 roku do grudnia 2007 roku w kontekście zeznań przesłuchanych w sprawie świadków oraz dokumentarnej materiału dowodowego wskazuje, że deklaracje te zawierały niezgodne z prawdą dane.

Sąd, uznając zatem oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. skazał go na tej podstawie, a na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość każdej stawki na kwotę 80 (osiemdziesięciu) złotych.

Wymierzając oskarżonemu karę wskazaną powyżej Sąd kierował się w szczególności dyrektywami z art. 13 k.k.s. Analizował zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe elementy czynu z troską, aby wymiar kary nie przekraczał stopnia winy oskarżonego oraz uwzględniał stopień społecznej szkodliwości czynu.

Sąd brał pod uwagę również cele zapobiegawcze i wychowawcze, które sankcja karna ma za zadanie osiągnąć w stosunku do sprawcy, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zarówno stopień winy, jak i stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należało uznać za znaczny. Jego przestępcze działanie wymierzone było bowiem przeciwko Skarbowi Państwa.

Oskarżony miał pełną świadomość swojego przestępczego działania – to jest świadomość braku realizacji obowiązku rzetelnego wskazywania danych w deklaracjach podatkowych i prowadzenia dokumentacji faktur VAT, jaki na nim ciążył. Nie zaszła również żadna z okoliczności wyłączających jego winę czy też bezprawność czynu, określonych w odnośnych przepisach Kodeksu karnego skarbowego.

Zaś jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd uwzględnił wysokość uszczuplonego podatku – w kwocie blisko 52 180, 96 zł, gdyż narażenie na uszczuplenie podatku VAT dotyczyło nie wysokiej kwoty

Zdaniem Sądu kara grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych z określeniem wysokości jednej stawki na kwotę 80 złotych będzie odpowiednio dotkliwa dla oskarżonego, a jednocześnie pozwoli jemu dostatecznie odczuć dolegliwość represji karnej związanej z popełnionym przez niego czynem zabronionym.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd, mając na uwadze, iż w niniejszej sprawie orzeczona została kara grzywny, zwolnił oskarżonego T. P. od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, przejmując je tym samym w całości na rachunek Skarbu Państwa.